

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

fer pater solus, vel filius solus, qua simul pater & filius. Cū itaq; rātus est pater solus, vel solus filius, vel sanctus quātus est simul pater & filius & sp. S. nullo modo triplex dicendus est Deus. Non enim pater cum filio & spiritu sancto, maior Deus est quam singuli eorum: quia non est quo crescat illa perfectio. Perfectus autem est & pater, & filius, & spiritus sanctus, & perfectus dicitur Deus singulus eorum. Et ideo Trinitas potius, quam triplex dici debet.

*In principia
cap. 8. eiusdem.*

*Ib' d. paulo
inferius.*

*Quod non ita in rebus corporeis, ut in
Trinitate.*

V

In rebus corporeis non tantum est vna, quantum tres simul, & plus sunt duæ, quam vna res. In Trinitate vero summa, tantum est vna persona, quantum tres simul: & rātum sunt duæ, quantum vna: & in se infinitæ sunt, & nō est finis magnitudinis earum. Ac per hoc aperitur quod superius dictū est, quomodo singula sunt in singulis, & omnia in singulis, & singula in omnibus, & omnia in omnibus, & vnum in omnibus est, & vnum omnia. Ecce iam ostendimus sufficienter, qualiter in Trinitate aliqua persona aliam non superet magnitudine.

*Aug. lib. 6.
Cap. 10. de
Trin. inf.*

OSTENSO QVOD ALIQVA PERSO-

NARVM ALIAM NON SUPERAT MAGNITV-

dine, nunc ostendit quod alia non excellit aliam

potentia.

DISTINCT. XX.

A

NUNC ostēdere restat, quomodo aliqua harū personarum aliā non excellat potentia: ut sicut vna & indifferens est magnitudo trium, ita vna & indifferens esse monstretur potentia triū. Sciendum est ergo, quia non est potentior pater filio, nec filius vel pater spiritu S. nec maiorem potentiam habent duo vel tres simul, quam singulus eorū: quia nec plus potest pater & fili⁹ simul, quam solus

solus

*Aug. ca. 14.
lib. 3. contra
Maximū.
post mediū.*

Solus Spiritus S. Nec hi tres plus possunt, quam singulus eorum quia omnipotētiā quam habet pater, & filius, accepit nascendo, & Spiritus S. procedendo, quod August. rationibus & auctoritatibus probabiliter astruit in lib. contra Maximū, qui dicebat patrem meliorem ac potētiorem filio.

*Ibid. cap. 14.
inferius.*

Quod non potest minus filius quam pater. B
NIHIL, inquit, patre min⁹ habet ille qui dicit. Omnia quæ habet pater, mea sunt Nam si minus habet in potestate aliquid quam pater, non sunt eius omnia quæ habet pater. Sed eius sunt omnia, quæ habet pater: tantam ergo habet potestatem filius, quantam pater. æqualis est ergo patri. Non enim potest qui accepit, inæqualis esse ei qui dedit. Tu autem hoc de potentia sapis, quod potens fit filius, sed potentior pater: ut secundum doctrinam vestram potens potētem potuerit generare vel gignere, & non omnipotens omnipotentem. Habet ergo pater omnipotentiam quam non habet filius: & si hoc est, falsum est quod ait filius, Omnia quæ habet pater, mea sunt.

*Ibid. paulo
superius.
Ibid. cap. 12.
in princip.*

Hoc verum fatebatur hereticus, ex quo progrediebatur ad falsa. C

*Aug. ibid.
fere conti-
nuo cap. 12.*

SED, inquis, pater à nemine potentiam accepit, filius autem à patre. Fatemur & nos filium accepisse potentiam ab illo de quo natus est potens: patri verò potentiam nullus dedit, quia nullus eum genuit. Gignendo enim dedit pater potentiam filio, sicut omnia quæ habet in substantia sua gignendo, dedit ei quem genuit de substantia.

*Ibid. conse-
quenter*

Questio Augustini, qua arctat hereticum. D
SED queritur, utrum ei tantam quanta ipsi est, potētiā pater filio dederit, an minorem. Si tantam, nō solū potēte, sed etiā omnipotēte genuisse omnipotēs intelligitur: si vero minore, quomodo omnia, quæ habet pater, filii sunt? Si patris om-
nipo-

in potentia, filii non est, non omnia procul dubio
quæ habet pater, filii sunt. At omnia quæ habet
pater, filii sunt: omnipotentia ergo patris etiam
est filii, non est ergo pater potentior filio.

Aliter probat filium æqualem patri.

E *Aug. ca. 18.
medium.*

ITEM alio modo probat filium æqualem patri
contra Maximi. ita dicens: Tu dicis quod pater
genuit filium minorem seipso; in quo & patri de-
rogas: qui si filium unicum minorem genuit, aut nõ
potuit, aut non voluit gignere æqualem. Si dicis
quia non voluit, eum invidum esse dixisti: si autem
non potuit, ubi est omnipotentia Dei patris. Pro-
fus ad hunc articulũ res colligitur, ut Deus pater æ-
qualem sibi gignere filium, aut non potuerit, aut
noluerit. Si nõ potuit, infirmus: si noluit, invidus
inuenitur. Sed utrunq; hoc falsum est: patri ergo
filius verus æqualis est. Genuit ergo pater sibi æ-
qualem filium, & ab utroque procedit utriq; æ-
qualis Spir. S. Si enim formam suam (ut ait Aug.
contra eundem) pater in unico filio plenam gignere
potuit, nec tamen plenam genuit, sed mino-
rem, cogimur patrem invidum dicere. Plenum
ergo Deum & æqualem sibi genuit, filium.

*Aug. ca. 7.
eiusdem lib.
3. contra
Maximinũ.
Lib. 3. ca. 15.
in princip.*

*Per simile ostendit, quod non minorem pater fi-
lium genuit.*

F

HOC autem per similitudinem humanam ita
esse demonstrat, inquiens: Homo pater si potuis-
set, æqualem filium genuisset. Quis ergo audeat
dicere quod hoc omnipotens non potuit? Adde et-
iam, si posset homo, maiorem melioremque seipso gignere
filiũ. Sed maius vel melius Deo quicquã esse
nõ potest. Deo ergo cur nõ æqualem (ut ais) filium
genuit: cui nec anni necessarii fuerunt, per quos ad-
impleretur equalitas, nec omnipotentia defuit? An
fortè noluit: ergo (quod absit) invidit. Sed nõ invidit:
æqualem ergo genuit filium: Credamus ergo fi-
lium ei esse æqualem.

*Lib. 3. ca. 11.
in medio.*

*Aug. c. 15.
lib. eiusd. 3.
contra Ma-
ximinum
ad fixem
tom. 6.*

Opinio-